

Arrest

nr. 350 504 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die handelt als wettelijke vertegenwoordiger van X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2026 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN OVERBERGHE, *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Syrische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2010.

1.2. Verzoeker dient op 4 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NBMV).

1.3. Verzoeker wordt op 14 januari 2026 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 februari 2026 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [M.A.], verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten, etnisch Arabier te zijn en het soennitische geloof te belijden. Je werd geboren op (...) januari 2010 in de stad Aleppo, gelegen in de gelijknamige Syrische provincie. Daar groeide je samen met je broers en je zussen op bij je ouders, die inmiddels gescheiden zijn. Toen je zes of zeven jaar oud was, verliet jouw gezin Syrië omwille van de aanhoudende oorlogssituatie. Jullie vestigden zich in Turkije, waar je oudere broer [N.A.A.] zich reeds had gesetteld. Daar woonde je vervolgens op legale basis met verblijfsvergunning. Je ging er af en toe naar school, af en toe was je er aan het werk.

Wat betreft de elementen op basis waarvan je een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw broer [N.A.A.] (CG ...; overnummer ...):

U, [N.A.A.], verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten, etnisch Arabier te zijn en het soennitische geloof te belijden. U werd geboren op (...) januari 1995 in de wijk Qerliq in de stad Aleppo, gelegen in de gelijknamige Syrische provincie. Daar groeide u samen met uw broers en zussen op bij uw ouders, die inmiddels gescheiden zijn. U ging naar school tot het derde middelbaar, af en toe werkte u tijdens de zomervakanties. Een eerste huwelijk, waaruit een dochter voortkwam, mondde uit in een scheiding. Uw ex-echtgenote en dochter bevinden zich tot op heden in Syrië. Enige tijd later huwde u opnieuw. Uw tweede echtgenote schonk u twee zonen. Zij verblijven op dit moment, op legale wijze, in Turkije.

Bij het uitbreken van het Syrische conflict, kon uw gezin door het geweld niet langer in de ouderlijke woning blijven. Aanvankelijk verbleven jullie op verscheidene plekken binnen de stad Aleppo, maar uiteindelijk dienden jullie ook de stad te verlaten. Vervolgens verbleven jullie in verscheidene dorpen elders in de provincie. De aanhoudende burgeroorlog, alsook het gegeven dat u was opgeroepen voor de destijds verplichte legerdienst en u niet van plan was hierop in te gaan, deed u besluiten uw land te verlaten. Op het einde van 2012 of aan het begin van 2013, verliet u Syrië en reisde u naar Turkije. Daar vestigde u zich, legaliseerde u na ongeveer een jaar uw verblijf en ging er vervolgens aan het werk. Enkele jaren later vertrok ook de rest van uw gezin uit Syrië en vervoegden zij u in Turkije. De jaren verstrekten. De situatie voor Syriërs in Turkije verslechterde, meer en meer was er sprake van mensen die werden teruggestuurd. Er werd besloten dat u samen met uw jongere broer, [M.A.] (CG ...), naar Europa zou reizen om daar een betere toekomst op te bouwen. U en uw jongere broer maakten de oversteek naar Griekenland, met het idee om verder door te reizen. Jullie werden echter opgepakt door Griekse ordediensten en belandden in de asielprocedure. Op 30 november 2023 werden op Leros een eerste keer jullie vingerafdrukken genomen, een tweede keer op 5 december 2023. Jullie werden vervolgens gedurende de lopende asielprocedure ondergebracht in een asielcentrum. Uw jongere broer werd daarbij apart geplaatst in een gesloten opvangcentrum, specifiek bedoeld voor minderjarigen. Op 30 april 2024 kregen u en [M.] beiden door de Griekse overheid de vluchtelingenstatus toegekend. Vervolgens kregen jullie een verblijfskaart (ADET) uitgereikt. Enige tijd later deed u het nodige om zowel voor u als uw broer een Grieks vluchtelingenreispaspoort te bekomen.

Twee weken na het ontvangen van de positieve beslissing, dienden u en uw broer het opvangcentrum op Leros te verlaten. Jullie reisden naar Athene, waar u voor jullie beiden een gedeelde woning vond. U maakte de huurafspraken met de eigenaar en betaalde het gevraagde bedrag, maar al snel bleken jullie te maken te hebben met een oplichter. U moest aldus haastig op zoek naar een andere accommodatie. Opnieuw vond u een gedeelde huurwoning, maar daar werden u en uw broer al snel de deur gewezen toen u de huursom niet meer kon betalen. Na ongeveer drie weken in de hoofdstad, begaven u en uw broer zich naar Thessaloniki. Ook daar verbleven jullie in een gedeeld huurappartement. Het was er onhygiënisch, de leefomstandigheden lieten op alle vlak te wensen over. De buurt werd bovendien geteisterd door onveiligheid. Er was sprake van criminaliteit en bendeaanwezigheid. Op een gegeven moment werden u en [M.] op straat benaderd door enkele personen die om sigaretten vroegen. Toen u dit weigerde, werden bedreigingen geuit. U overhandigde het sigarettenpakje dat u op zak had en jullie maakten zich snel uit de voeten. Op een ander moment waren u en uw broer getuige van een politie-interventie in jullie appartementsgebouw. Daarbij werden personen gearresteerd en wapens in beslag genomen. De angst zat er stevig in. Jullie besloten Thessaloniki te verlaten en konden terecht op een boerderij op het Griekse platteland. Daar werkte u een tijdje in de olijventeelt, maar u werd uiteindelijk niet uitbetaald voor uw prestaties. Ook toen u een job vond in de energiesector, bleef het afgesproken salaris

uit. Ook werden jullie geconfronteerd met enkele gezondheidskwaaltjes en bleek het vinden van gepaste medische zorgen niet eenvoudig. Medicatie voor de huidziekte van uw broer diende uit eigen zak te worden betaald. Toen [M.] kampte met een gezwel op zijn voet en jullie zich hiervoor tot de spoeddienst van een ziekenhuis wendden, moesten jullie daar tot wel acht uur lang wachten alvorens naar huis te worden gestuurd met een voorschrift. Ook deze medicijnen en verzorgingsmiddelen diende u zelf te bekostigen. Het gebrek aan toekomstperspectief deed u en uw broer besluiten om Griekenland te verlaten. Op 2 oktober 2024 reisden u en uw broer met het vliegtuig naar dit land. Vervolgens deden jullie op 4 oktober 2024 tezamen, uw broer als niet-begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in België.

U stelt niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden en het gebrek aan veiligheid aldaar. Uw jongere broer [M.] schuift zich dezelfde motieven naar voren.

Ter ondersteuning van uw verzoek legden u en uw broer de volgende documenten neer: een foto van uw Syrische identiteitskaart, een foto van uw kimlik, een foto van de kimlik van uw broer [M.], foto's van uw huwelijksakte, foto's van de geboorteakte van uw zonen, een uittreksel van uw eigen familieboekje en een foto van uw pagina uit het familieboekje van uw ouders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf je te kennen dat je je op heden in goede gezondheidstoestand bevindt, doch heb je het op psychologisch vlak niet altijd gemakkelijk (CGVS, p. 5-6). Meer bepaald stel je dat jouw huidige situatie enige angst veroorzaakt. Hiervoor kan je terecht bij je broer, ook spreek je hierover met je moeder en dit doet je beter voelen. Van enige professionele, psychologische begeleiding is wat jou betreft op heden geen sprake, maar je gaf aan dat je dit naar de toekomst toe graag zou willen en je voogd bevestigde dan ook dat het idee speelt om begeleiding op te starten. In wezen geraak je dus niet voorbij het uiten van blote beweringen in deze. Enige objectieve documentatie of attestering leg je niet voor, waardoor er in wezen geen objectieve gegevens bestaan die zouden wijzen op een psychologische kwetsbaarheid wat jou betreft. Niettemin werd je er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat je te allen tijd een pauze kon vragen en werd je medegedeeld dat je steeds mocht aangeven wanneer je een vraag niet begreep en steeds mocht aangeven wanneer je het antwoord op een vraag niet wist (CGVS, p. 3-4, p. 6). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden, nergens kon worden afgeleid dat je niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de aan jou gestelde vragen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf je aan de vragen en de tolk goed te hebben begrepen, alsook dat je de mogelijkheid had gehad om alle problemen en redenen voor jouw verzoek om internationale bescherming te vertellen (CGVS, p. 17-18). Je maakte bovendien geen opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor kan worden verondersteld dat je er ook achteraf van overtuigd bent dat je erin slaagde adequate verklaringen af te leggen tegenover het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen. Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat jouw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de niet-ontvankelijkheidsbeslissing die werd

genomen voor jouw broer. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van jouw broer (CGVS, p. 16; CGVS broer, p. 10, p. 20) en bijgevolg wordt aan jou identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van jouw broer [N.A.A.] (CG 24/27929; ov-nummer 10.059.767) die je hieronder kan lezen:

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in de blauwe farde van het administratief dossier – met name de Eurodac Search Result d.d. 4/10/2024, de Eurodac Marked Record d.d. 25/11/2024 en de door de Griekse Dublinunit verstrekte informatie d.d. 28/11/2025 –, alsook uw verklaringen, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Ook blijkt uit jullie verklaringen en de beschikbare informatie in de blauwe farde van het administratief dossier – met name de door de Griekse Dublinunit verstrekte informatie d.d. 28/11/2025 – dat ook uw jongere broer [M.A.] (CG ...; ov-nummer ...), in Griekenland de vluchtelingenstatus kreeg toegekend. Deze vaststelling wordt door jullie niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over

woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-

generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Inzake uw administratieve situatie en die van uw broer, meer bepaald jullie verblijfsdocumenten, AFM-nummer en sociale zekerheidsnummer (AMKA), dienen vooreerst de volgende opmerkingen te worden gemaakt. Jullie zijn op heden in het bezit van een geldige verblijfsvergunning (ADET), alsook beschikken jullie over een geldig Grieks vluchtelingenreisпасpoort. De fysieke documenten zouden jullie echter zijn verloren en aan het maken van kopieën of foto's zouden jullie nooit hebben gedacht (CGVS, p. 6). Net zo min hebt u terdege overwogen om aangifte te doen van het verlies van deze documenten, hetgeen logischerwijze de wenkbrauwen doet fronsen en dan ook enig voorbehoud plaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Hoewel u in deze niet verder geraakt dan het uiten van blote beweringen, zou u niet over een AFM-nummer, noch over een sociale zekerheidsnummer (AMKA) beschikken (CGVS, p. 13). U zou zowaar niet op de hoogte zijn van het bestaan van deze administratieve aangelegenheden.

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch

kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer,

na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde socio-economische moeilijkheden op het vlak van integratie, werkgelegenheid, onderwijs, huisvesting e.d., voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie (CGVS, p. 15-18; CGVS broer, p. 14-16).

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonst. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonst. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten

ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eigenlijk amper stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Echter mag niet blijken dat u het nodige aan de dag hebt gelegd om enige hulp en/of bijstand te bekomen voor u en uw broer. Tijdens uw verblijf in Griekenland bent u nooit te rade gegaan bij de Griekse overheid (CGVS, p. 17). Daarentrent stelt u telkenmale dat u niet werd geïnformeerd, maar het komt, zoals reeds aangeraakt, aan u toe om hieromtrent zelf stappen te zetten. Gevraagd of u effectief stappen hebt ondernomen om uw situatie ter kennis te brengen bij de Griekse autoriteiten en in deze hulp en/of bijstand te bekomen, verwijst u slechts naar een enkele ontmoeting met een niet-gouvernementele organisatie (CGVS, p. 18). Opnieuw mag echter niet blijken dat u dan vervolgens bij deze instantie verdere hulp hebt gezocht, dan wel een poging hebt ondernomen om bij haar medewerkers te informeren naar bijkomende mogelijkheden. Dat u zich bovendien de naam van desbetreffende organisatie niet kan herinneren, relateert bijkomend de ernst van uw betrokkenheid en inspanning in deze. Wat betreft uw minderjarige broer [M.] in het bijzonder, dient evenzeer te worden vastgesteld dat uw inspanningen om hem zijn rechten te laten doen gelden en hem hierin te begeleiden onder de verwachtingen liggen (zie hieromtrent tevens infra). Wanneer u wordt gevraagd of u ooit meer informatie hebt opgezocht omtrent de extra vormen van ondersteuning die de Griekse overheid biedt aan niet-begeleide minderjarige vluchtelingen, beweert u dat zelfs maar het zoeken toch niets zou hebben uitgehaald (CGVS, p. 14). Een bepaald eigenaardige attitude. Ook omtrent het gegeven dat [M.] niet naar school ging in Griekenland, is uw houding tamelijk opmerkelijk te noemen (CGVS, p. 18-19). Andermaal vervalt u slechts in de herhaalde bewering dat er jullie hieromtrent geen informatie werd verschaft. Het vormt opnieuw geen verschoning voor de vaststelling dat u en uw broer zelf eigenlijk geen enkele vorm van initiatief hebben getoond om hem op school te krijgen. U geeft dan ook zelf uitdrukkelijk toe dat school geen prioriteit vormde. In wezen hebt u dus nooit een gedegen inspanning geleverd of initiatief getoond om enig opzoekingswerk te leveren naar de mogelijkheden voor (minderjarige) vluchtelingen in Griekenland. Dit toont niet bepaald gedegen inspanningen en een intentionele houding om uw rechten en die van uw broer te doen gelden.

Dient te worden opgemerkt dat er in uw hoofde niet meteen sprake is van indicaties die zouden wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid die afbreuk zouden doen aan hetgeen hierboven wordt uiteengezet. U toont niet aan dat u te maken hebt met een bijzondere kwetsbaarheid die het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Zoals reeds aan bod gekomen, u staft uw verklaringen aangaande uw zogenaamde sluimerende huidaandoening op geen enkele manier en uit uw verklaringen komt bovendien niet naar voren dat het in deze zou gaan om een pathologie waarvoor in Griekenland geen behandeling beschikbaar zou zijn (CGVS, p. 3-5). Wat betreft uw verklaringen omtrent uw psychologische toestand, u stelt te worstelen met depressieve klachten, stress en vermoeidheid, kan nog worden opgemerkt dat het CGVS geenszins weerlegt dat de huidige context in uw thuisregio en de huidige situatie van uw familieleden een bepaalde mentale weerslag kunnen veroorzaken. Echter hebt u ook in deze niet de minste aanwijzing gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de

behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een eventuele behandeling in Griekenland voort te zetten. Dit is met andere woorden niet voldoende om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Eenzelfde redenering dient te worden gemaakt met betrekking tot de zogezegde medische en psychologische problematiek waarmee uw broer stelt te worstelen (CGVS, p. 19; CGVS broer, p. 5-6, p. 14-15). Ook zijn verklaringen worden op geen enkele manier onderbouwd met enige stavende documentatie, ook hij geraakt niet voorbij het uiten van blote beweringen. Dat ook uw broer het psychologisch lastig zou hebben en dat ook hij geconfronteerd is geweest met een huidaandoening – vermoedelijk schurft –, alsook in Griekenland een wonde heeft gehad aan zijn voet, houdt geenszins in dat jullie zijn rechten in het land waar hij asiel geniet niet zouden kunnen laten gelden.

Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat u en uw broer zich wel degelijk meer dan staande hebben weten te houden gedurende jullie verblijf in Griekenland. Uit uw verklaringen komt tenslotte naar voren dat u wel degelijk over de nodige capaciteiten beschikt om op zelfstandige manier een leven in Griekenland op te bouwen, alsook dat u bij machte bent om in te staan voor uw minderjarige broer. In het verleden hebt u reeds getoond dat u zich in een nieuw land kan integreren. U reisde op eigen houtje naar Turkije en wist daar op zelfstandige manier uw verblijf te legaliseren, zich hieromtrent te informeren en doorheen de jaren telkens weer de nodige administratieve stappen te zetten (CGVS, p. 10-11). U hebt in Turkije tevens verscheidene jobs uitgevoerd. Dient te worden vastgesteld dat u ook in Griekenland steeds de nodige inventiviteit en zelfredzaamheid aan de dag legde om zowel voor uzelf als voor uw jongere broer in jullie basisbehoeftes te voorzien, al dan niet met financiële steun vanuit het buitenland (CGVS, p. 17). Ondanks een initiële tegenslag waarbij u te maken had gekregen met een oplichter, is het u zonder meer gelukt om uiteindelijk op verschillende locaties doorheen het land gedeelde woningen te vinden en daarvoor het gevraagde huurbedrag op tafel te leggen (CGVS, p. 15-16). Ook al zou het volgens u jammerlijk zijn uitgedraaid en zou u niet steeds zijn uitbetaald, blote beweringen, u hebt meerdere jobs gevonden in Griekenland. Daarbij kan worden opgemerkt dat u zich, bij afwezigheid van taallessen, de Griekse taal enigermate eigen probeerde te maken via uw telefoon en u zich op deze manier kon behelpen. Doorheen het persoonlijk onderhoud mag eveneens blijken dat het u zonder meer lukte om nieuwe contacten te leggen, een netwerk op te bouwen en personen om effectieve hulp te vragen (CGVS, p. 13, p. 16). U toont op geen enkele manier aan dat dit netwerk op heden niet langer zou bestaan, dan wel dat u bij een terugkeer naar Griekenland niet bij machte zou zijn om opnieuw stappen te ondernemen wat het uitbouwen van een sociaal netwerk betreft. Verder dient te worden opgemerkt dat u zich in het verleden zonder enige problemen reeds tot de Griekse autoriteiten hebt kunnen richten met betrekking tot het aanvragen en verkrijgen van bijvoorbeeld uw verblijfsdocumenten en die van uw broer, en de praktische zaken die hierbij komen kijken, alsook dat u zich hiervoor, opnieuw in gezelschap van uw broer, kon verplaatsen (CGVS, p. 13). Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om voor uzelf op te komen en uw leven in Griekenland op een positieve manier uit te bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Griekenland zou kunnen terechtkomen in precaire omstandigheden die een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid zouden rechtvaardigen.

Voor zover u nog te kennen geeft dat u en uw broer in geval van ziekte geen medische hulp zullen kunnen verkrijgen in Griekenland, dient het volgende te worden opgemerkt (CGVS, p. 20). Met betrekking tot uw medische problematiek en die van uw broer, waaromtrent jullie dus niet concreet aantonen dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u en uw broer sinds jullie de opvangstructuur verlieten in Griekenland nooit enige medische hulp hebben gezocht toen [M.] aanhoudende symptomen van schurft zou zijn blijven vertonen (CGVS, p. 19-20). U kan bezwaarlijk voorhouden dat geen medische zorgen werden verstrekt indien jullie ze nooit hebben gezocht. Dat jullie op een ander moment urenlang zouden hebben moeten wachten op de spoeddienst van een ziekenhuis alvorens de wonde op uw broers voet werd verzorgd, bepaald geen medische urgentie te noemen, kan op geen enkele manier worden beschouwd als een weigering om jullie verder te helpen. Wat er ook van zij, er dient te worden herhaald dat enig verschil in de kwaliteit van de verleende gezondheidszorg tussen lidstaten geenszins aanleiding kan geven tot een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid. Ook het loutere gegeven dat medicatie zelf moest worden betaald, houdt geenszins in dat u de nodige zorgverlening zou zijn ontzegd, noch dat uw

rechten in deze geschonden zouden zijn. In wezen kan niet anders dan worden geconcludeerd dat u en uw broer, wanneer jullie werkelijk de moeite ondernamen om deze te zoeken, in het verleden wel degelijk reeds medische zorgen hebben kunnen ontvangen in Griekenland. U slaagt er met andere woorden op geen enkele manier in om uw beweringen als zou u bij een terugkeer naar Griekenland niet kunnen terugvallen op adequate gezondheidszorg enigszins te staven, deze kunnen dan ook niet worden gevolgd.

In deze dient bijkomend te worden verwezen naar het gegeven dat u het sociale zekerheidsnummer (AMKA) niet in orde hebt gebracht. Daarom treft kan worden toegevoegd dat de vaststelling dat u nooit hebt doorgezet om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) administratief in orde te brengen en bepaald niet de te verwachten intentie hebt getoond om deze administratie werkelijk te regelen, minstens opmerkelijk te noemen is gezien uw beweringen omtrent het zagezegd ontbreken van medische zorgen (CGVS, p. 20). Dat u dan klaarblijkelijk geen enkele moeite zou hebben ondernomen om u ook maar enigszins verder te informeren of ook maar enige verdere stappen zou hebben ondernomen om uit te zoeken hoe de toegang tot het gezondheidsstelsel precies verloopt voor erkende vluchtelingen in Griekenland, is bijzonder opmerkelijk te noemen en plaats wederom danig voorbehoud bij uw intenties om aldaar een leven op te bouwen. Er kan van u immers wel degelijk worden verwacht dat u zelf de nodige stappen onderneemt dit alles in orde te brengen, minstens u hieromtrent correct te informeren. Met uw uitleg toont u met andere woorden niet aan dat het voor u werkelijk niet mogelijk was om de nodige stappen tot het bekomen van een AMKA te bekomen. Opnieuw dient te worden benadrukt dat het aan u als statushouder toekomt om de middelen die het recht en uw status u in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

Zowel u als uw broer verwijzen daarnaast naar een zekere mate van onveiligheid. Jullie beschrijven een aanwezigheid van criminaliteit, van bendes (CGVS, p. 20-21; CGVS broer, p. 16-17). Op een bepaald ogenblik werd u op een dreigende manier aangemaand uw pakje sigaretten af te staan, waarop u overstag ging. Ook werden er bij een politietussenkomst in het gebouw waar u en [M.] destijds verbleven wapens in beslag genomen en arrestaties uitgevoerd. Dergelijke vormen van criminaliteit zijn zonder meer spijtig te noemen, doch onvoldoende ernstig te noemen om enige uitzondering op de niet-ontvankelijkheid te rechtvaardigen. In wezen dient te worden vastgesteld dat u en uw broer verder nooit rechtstreeks met een verregaande vorm van onveiligheid te maken hebben gekregen. Waar u bij het zoeken naar accommodatie in de hoofdstad Athene geconfronteerd bent geweest met een oplichter en daarbij uw geld bent kwijtgeraakt, dient te worden toegevoegd dat ook een dergelijke ervaring betreurenswaardig te noemen is, maar evenmin aan de nodige ernst en zwaarwichtigheid ontbreekt (CGVS, p. 15, p. 21). Daarbij hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor dergelijke gemeenrechtelijke problemen, indien deze ooit een ernstniveau zouden bereiken waarvoor dit nodig zou zijn, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. Deze oplichting hebt u zowaar nooit aangegeven bij de Griekse politiediensten. Bijgevolg kan u bezwaarlijk voorhouden dat u niet de nodige bescherming wordt geboden indien u nooit een poging hebt ondernomen om deze te zoeken. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. Zoals reeds benadrukt, moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U hebt op geen enkele manier aangetoond dat u zich in geval van problemen bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten, noch dat deze u indien nodig niet de juiste bescherming zouden kunnen bieden. Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.

Wat betreft de specifieke situatie van uw jongere broer [M.A.] (CG 24/12228; ov-nummer 10.059.793) als niet-begeleide minderjarige, dienen tot slot de volgende bemerkingen te worden gemaakt. Vooreerst blijkt uit de verklaringen van jullie beiden dat u en uw broer zich baseren op dezelfde asielmotieven (CGVS, p. 10, p. 20; CGVS broer, p. 16). Jullie verlieten Griekenland omwille van dezelfde redenen en vragen omwille van dezelfde redenen in dit land asiel aan. Het verzoek om internationale bescherming dat [M.] in dit land introduceerde, wordt bijgevolg evenzeer afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Ook wat uw broer betreft, zijn er geen elementen voorhanden die een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid

kunnen rechtvaardigen. Dient te worden benadrukt dat het loutere gegeven dat uw broer minderjarig is, niet automatisch tot gevolg heeft dat een terugkeer naar Griekenland wat hem betreft uitgesloten is. Er dient bovendien redelijkerwijze van worden uitgegaan dat [M.] in Griekenland op u kan rekenen als ondersteunend netwerk. Zoals hierboven reeds vermeld, u hebt in het verleden in Griekenland steeds voor uw broer ingestaan. Jullie koesteren een goede band en hebben sinds het verlaten van het opvangcentrum op Leros alle tijd samen doorgebracht (CGVS, p. 9, p. 12, p. 16, p. 17). Tevens reeds hierboven uiteengezet, er komen uit jullie verklaringen geen elementen naar voren waaruit zou blijken dat het voor jullie onmogelijk zou zijn om in Griekenland een leven op te bouwen.

Dat [M.], niettegenstaande de beschikbare objectieve landeninformatie, stellig volhoudt dat er wat hem betreft nooit sprake zou zijn geweest van enige aanvullende begeleiding, doet enigszins de wenkbrauwen fronsen. Des te meer, daar u te kennen geeft dat hij minstens tijdens de asielprocedure kon rekenen op wat u beschrijft als zijnde een advocaat (CGVS, p. 14). Uit de informatie in het dossier blijkt dat Griekenland, net zoals in België, een voogd aanstelt voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienen (zie: AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 149). In hetzelfde rapport waar wordt uitgebreid geduid dat er een actief en goed werkend mechanisme bestaat om minderjarige toegang te geven tot veilige accommodatie in Griekenland. Verder stelt de Griekse wet dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen (zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: <https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>). Verder wijst de Commissaris-generaal erop dat begunstigen van internationale bescherming vanaf 15 jaar toegang hebben tot een AMKA en een AFM (zie https://mobapp.migration.gov.gr/index.php/node/212?language_content_entity en <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>).

Waar uw jongere broer verwijst naar mogelijk een eventueel gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland, kan niet worden ingezien op welke wijze dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kan worden aangevoerd in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS broer, p. 16). Nog daar gelaten [M.] evenmin aantoont dat hij zijn kritieken in dit verband niet kon of kan doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekenland wetgeving hem terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in hoofde van uw broer sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie.

Met betrekking tot jullie herhaaldelijke verwijzingen naar de slechte levensomstandigheden in het opvangcentrum waar jullie verbleven ten tijde van jullie lopende asielprocedure in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat als zou blijken dat jullie als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer jullie er internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties [bv. erbarmelijke levensomstandigheden in een hotspot, een (of meerdere) incident(en) met (een) derde(n), een éénmalige of eerder aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, een kortstondige arrestatie,...], deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigen van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u en uw broer neergelegde documenten zijn niet bij machte om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde een foto van uw Syrische identiteitskaart voor, dient vooreerst te worden gesteld dat noch uw identiteit, noch uw nationaliteit in deze worden betwist. Evenmin wordt uw gezinssamenstelling, ter staving waarvan u foto's

van uw huwelijksakte, foto's van de geboorteakte van uw zonen, een uittreksel van uw eigen familieboekje en een foto van uw pagina uit het familieboekje van uw ouders neerlegt, in deze in vraag gesteld. Dat u en uw broer [M.] jarenlang op legale manier met verblijfsvergunning in Turkije hebben verbleven, in deze legden jullie foto's van jullie kimliks neer, staat in deze beslissing net zo min te discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de oude artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) , artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, (hierna: EVRM), artikel van het Handvest van de Europese Unie, de artikelen 2 en 3 van de betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker schetst vooreerst het wettelijk kader, gaat in op verschillende arresten van het Europees Hof van Justitie, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Hij benadrukt zijn verhoogde kwetsbaarheid, als minderjarige van thans 16 jaar oud.

Verzoeker bespreekt uitvoerig landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland en gaat in op zijn eigen ervaringen. Verzoeker bespreekt recente ontwikkelingen en rechtspraak.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem te erkennen als vluchteling, ondergeschikt de beslissing te hervormen en hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissaris-generaal met oog op verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De commissaris-generaal maakt op 1 juni 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota waarin hij verwijst naar de volgende rapporten, aanvullende nota's waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en arresten en er de weblinks van vermeldt:

- "COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail", van 13 februari 2026;
- "COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA" van 31 maart 2026;
- "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca" op 17 september 2025;
- "Country Report : Greece. Update 2024", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025;
- "Pressemitteilung nr. 30/2025" van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht", van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
- "Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel", van 2.09.2024;
- "Bundesverfassungsgericht", beslissing van 1 april 2025;
- "Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025", van 11 september 2025.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Voorafgaand

4.1.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.1.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.1.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”* (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)”* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, RvV 296 667 - Pagina 21 administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example,*

a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

4.2. De beoordeling

4.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van oud artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel is bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in op 6 december 2023 en werd er erkend als vluchteling op 30 april 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 29 april 2027. Zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 24 juli 2029 (Cedoca, aanvraag derde landen). Uit zijn verschillende verklaringen kan niet blijken of hij op heden nog steeds in het bezit is van zijn fysieke verblijfsvergunning en Grieks paspoort.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. De Raad verwijst hierbij naar het vigerende *EU-acquis*, meer bepaald de Kwalificatierichtlijn, waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij de commissaris-generaal, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

4.2.2. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

4.2.3. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

4.2.4. Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met artikelen 24 tot en met 36 van Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad.

Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt in deze rapporten belicht en besproken.

4.2.5. Rekening houdend met het geheel van deze landeninformatie, waaronder:

- AIDA/ECRE, “*Country Report : Greece. Update 2024*”, september 2025,
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024,
- RSA/PRO ASYL, “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, maart 2025,
- Europese Commissie, “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, 4 april 2025,
- CEDOCA, “*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*”, 17 september 2025, overweegt de Raad als volgt.

De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop is gericht van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat is gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van

basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders immers bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, zoals deze voortvloeien uit de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU en de huidige artikelen 24 tot en met 36 van verordening 2024/1347/EU, en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg, en sociale voorzieningen. In het bijzonder blijkt dat het bezit van een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), alsook voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM). Verder blijkt dat het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt, het ontvangen van sociale uitkeringen of het verkrijgen van een AMKA, alsook dat het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, 20-22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239; 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform ‘Taxisnet’ (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-22). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels statushouders ervan kunnen weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat.

Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt in dit verband dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

4.2.6. Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de voormelde administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij kunnen worden geconfronteerd.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

4.2.7. Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* automatisch zou worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het geheel van de landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland en dat de toepassing van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, zoals ook in de bestreden beslissing wordt gesteld.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

4.2.8. Het komt aldus aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de

daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder te worden ingegaan op zijn concrete persoonlijke situatie.

4.2.9. De persoonlijke situatie van verzoeker als statushouder in Griekenland

4.2.9.1. De vraag rijst in welke mate er in hoofde van verzoeker bijzondere kwetsbaarheden kunnen worden aangenomen. Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigten van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofde een *“bijzondere kwetsbaarheid”* aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De Raad onderstreept dat het Hof van Justitie niet gedefinieerd heeft welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*. In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, als volgt luidt: *“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals (...), niet-begeleide minderjarigen (...).”*

Er staat *in casu* niet ter discussie dat verzoeker, die thans 16 jaar is, een NBMV is. De Raad neemt aan dat deze omstandigheid een bijzondere kwetsbaarheid inhoudt, waarbij van een NBMV niet op dezelfde wijze als van een volwassen begunstigde van internationale bescherming kan worden verwacht dat hij zich kan beroepen op de uit zijn beschermingsstatus voortvloeiende rechten en voordelen.

4.2.9.2. Uit de door beide partijen beschikbaar gestelde landeninformatie blijkt vooreerst dat NBMV in de Griekse wetgeving worden beschouwd als een kwetsbare groep gedurende hun asielprocedure, doch dat het kenmerk kwetsbaar vervalft van zodra zij een status hebben. Wel zijn er specifieke voorzieningen voor NBMV. Bij presidentieel decreet 77/2023 werd het *“General Secretariat for Vulnerable Persons and Institutional Protection”* (hierna: GSVPIP) opgericht, dat in de plaats is gekomen van het eerder opgericht *“Special Secretariat for the Protection of Unaccompanied Minors”*. Het GSVPIP zal de taken van voormelde instantie verderzetten, doch richt zich ruimer op kwetsbaren in het algemeen. Het GSVPIP staat onder meer in voor: beheer van huisvestings- en herplaatsingsaanvragen voor NBMV; uitvoering en evaluatie van de opvangfaciliteiten en appartementen; ondersteuning in sociale integratie van NBMV; waarborgen van de institutionele bescherming van NBMV (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 53).

Wat betreft het voogdijschap, werd op 22 juli 2022 een nieuwe wet aangenomen aangaande het nationale voogdijsysteem en huisvestingskader voor NBMV (L 4960/2022). Onder deze nieuwe wet wordt het voogdijschap, dat valt onder de bevoegdheid van het GSVPIP, gedelegeerd aan een lijst van instanties die worden aangeduid door de officier van justitie. Deze instanties stellen personen tewerk die optreden als voogden voor de NBMV. De officier van justitie kan ook een familielid of vriend van de NBMV aanduiden als verantwoordelijke voor de dagelijkse zorg voor de minderjarige. Eind oktober 2023 werden twee ngo's (METAdrasi en Praksis) aangeduid als de twee instanties die belast zijn met de uitvoering van het nationale voogdijschap. De eerste gemandateerde voogden werden begin 2024 ingezet, nadat zij de nodige opleidingen hebben afgerond. In eerste instantie werd prioriteit gegeven aan het voorzien van een voogd aan kinderen onder de veertien jaar, zowel jongens als meisjes (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 149-150 en UNHCR, *Child Protection Working Group meeting documents*, December 2023). In januari 2025 staat de teller van gemandateerde voogden op 128, een significant lager cijfer dan het vooropgestelde minimum van 170 voogden. Het team van voogden is verantwoordelijk voor (in december 2024) 2414 NBMV. Het systeem van het huidige voogdijschap wordt geconfronteerd met uitdagingen, vanwege de recente oprichting ervan en het nieuwe profiel van gemandateerde voogden, wiens taken en verantwoordelijkheden voorheen werden waargenomen door andere profielen, zoals advocaten of sociale werkers. Er zijn hierdoor ook verschillen waar te nemen in

de betrokkenheid de voogden. Er werd eind 2023 een mechanisme opgezet, dat de werking van de voogden monitort en klachten behandelt.

Wat betreft de opvang, werd in april 2021 een “*National Emergency Response Mechanism*” (NERM) opgericht. Eenieder kan de 24/7 telefoonlijn van het NERM bellen voor het identificeren en lokaliseren van NBMV in nood, om passende voorzieningen te krijgen. De telefoonlijn biedt begeleiding aan kinderen, burgers en lokale besturen over stappen en acties die moeten worden ondernomen vanaf het moment van identificatie van een NBMV tot aan zijn of haar opname in een noodopvang dan wel een opvang voor langere termijn. Zowel de Griekse overheid als de ngo’s melden dat dit mechanisme goed werkt. Hoewel niet bekend is of het NERM mechanisme ook werd geactiveerd voor naar Griekenland terugkerende statushouders, kunnen alle autoriteiten in principe NBMV rapporteren die zij aantreffen (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 54). Er zijn verschillende soorten opvangvoorzieningen, met name (i) opvangcentra (“*shelters*”) voor NBMV, die hoofdzakelijk worden beheerd door ngo’s; (ii) begeleid zelfstandig wonen, voor NBMV van 16 jaar tot 18 jaar en die richten op een vlotte overgang naar meerderjarigheid en integratie in de Griekse samenleving; (iii) noodopvang, bestaande uit door het NERM mechanisme voorziene tijdelijke opvangplaatsen voor NBMV die worden aangetroffen in dakloosheid of precaire levensomstandigheden. Eind 2024 was er een totaal aan 1930 opvangplaatsen beschikbaar voor NBMV, terwijl er in dezelfde periode een totaal van 1778 NBMV – op een geschat aantal van ongeveer 2408 NBMV in Griekenland in totaal – werden opgevangen in één van deze voorziene opvangplaatsen. Dit toont een voortdurende divergentie aan tussen de beschikbare plaatsen voor NBMV en de plaatsen die effectief worden gebruikt. Volgens het GSVPIP werden in 2024 in totaal 2606 meldingen ontvangen via NERM, waarvan 1965 NBMV uiteindelijk een plaats kregen in één van de voorziene opvangplaatsen, maar de aanvragen van 641 van hen niet werden voltooid (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 214). Vanaf 31 juli 2024 is het maximaal aantal toegestane NBMV in opvangfaciliteiten verlaagd van veertig naar dertig, waardoor ook de dagvergoeding die deze opvangfaciliteiten ontvangen werd verlaagd. Daar waar financiering reeds één van de grootste problemen vormde voor de opvangfaciliteiten, vrezen ngo’s dat deze maatregel de financiële problemen nog zal doen toenemen (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 57). De ngo METAdrasi biedt een pleegzorg programma aan, doch plaatsing van NBMV in een pleeggezin is veel minder veelvoorkomend in Griekenland dan plaatsing in opvangfaciliteiten. Sinds 2016 zijn slechts ongeveer 111 NBMV in pleegzorggezinnen geplaatst via deze ngo. Plaatsing van NBMV in pleeggezinnen verloopt dan ook moeilijk, ondanks inspanningen. Het ministerie van Sociale Cohesie en Familiezaken beheert een platform dat potentiële pleegouders en pleegkinderen aan elkaar koppelt. Deze procedure duurt ongeveer een jaar en is in de praktijk alleen beschikbaar voor kinderen jonger dan 12 jaar. Oudere kinderen zouden volgens een bron niet worden vermeld op het platform, en zij zouden via hun eigen kanalen pleegouders moeten vinden (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 58).

Wat betreft de toegang tot school, geldt er in Griekenland een leerplicht, voor alle kinderen van vier tot vijftien jaar oud. Deze leerplicht geldt ongeacht de verblijfsstatus. Ondanks deze leerplicht verloopt de toegang tot onderwijs niet zonder problemen, in het bijzonder voor kinderen die op de eilanden verblijven of in opvangcentra in afgelegen gebieden. Bij ministeriële beslissing (B' 2985/30.08.2017) werd een programma van voorbereidende namiddagklassen (DYEP klassen) opgericht voor kinderen tussen vier en vijftien jaar. Dit programma is geïmplementeerd in publieke scholen in de nabijheid van kampen of opvangvoorzieningen. Deze voorbereidende taalklassen zijn weliswaar voorzien bij wet, maar vangen in de praktijk niet altijd aan, onder meer vanwege onvoldoende personeel, waardoor deze kinderen de Griekse taal niet kunnen leren en in praktijk worden uitgesloten van het onderwijssysteem, omdat zij grote problemen ondervinden om de aangeboden leerstof te begrijpen. Specifiek met betrekking tot NBMV, blijkt uit een studie van het schooljaar 2023-2024 dat bijna geen enkel van de NBMV naar school gingen, zelfs indien ze werden ingeschreven. 12 van de 13 NBMV volgen geen school. Vooral in het middelbare school is er sprake van een gebrek aan daadwerkelijk volgen van scholing. Het gebrek aan scholing wordt beheerst door verschillende factoren, zoals de kortermijn oplossingen van opvangstructuren voor NBMV, de weigering van scholen om kinderen in te schrijven omdat zij tegen het einde van een schooljaar (na maart) aankomen in de opvangstructuur, de gelimiteerde capaciteiten van de scholen, het gebrek aan voorbereidende taalklassen. Uit een onderzoek door METAdrasi in 2022 blijkt dat de NBMV die positieve ervaringen omtrent scholing uitten, reeds enkele jaren in Griekenland verbleven en een goede kennis hadden van het Grieks. Kinderen die slechts enkele maanden voor het onderzoek arriveerden in Griekenland waren niet ingeschreven in scholen. Pleeggezinnen voor NBMV maken melding van bureaucratische en administratieve moeilijkheden om de kinderen in te schrijven in publieke scholen, waarbij deze moeilijkheden voornamelijk gerelateerd waren aan de onbereidheid van scholen en de onbegrijpelijke bureaucratische procedure (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE,

september 2025, p. 204-206, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, 47-48 en METAdrasi "*Integration of Unaccompanied Children in Greece*, 2022).

4.2.9.3. Verzoeker is thans een zestienjarige NBMV. Bij zijn aankomst in Griekenland was verzoeker dertien jaar oud. Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in op 6 december 2023. Hij werd erkend als vluchteling op 30 april 2024 en heeft een Grieks verblijfsvergunning die geldig is tot en met 29 april 2027. Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" d.d. september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243). Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker geen enkel idee heeft wat een AFM of AMKA is (NPO, p.13). Dienaangaande merkt de Raad evenwel op dat uit de Griekse wetgeving, zoals gevoegd bij aanvullende nota van de commissaris-generaal, blijkt dat NBMV in het kader van het omzetten van hun voorlopig sociale zekerheidsnummer een AMKA ontvangen mits het voorleggen van een ADET (zie artikel 4 (c) van de wetgeving op de AMKA). Dit AMKA-nummer wordt meteen bij ontvangst en zonder enige verdere voorwaarden geactiveerd (zie artikelen 5 (3) en 6 (7) van de wetgeving op de AMKA). De redenen voor deactivatie van de AMKA, zoals deze gelden voor volwassen statushouders – waaronder het vervallen van de ADET – gelden niet voor NBMV, totdat zij de leeftijd van achttien jaar bereiken (zie artikel 7 (5) (a) van de wetgeving op de AMKA). Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker als NBMV in de mogelijkheid moet zijn om een actieve AMKA te bekomen, louter op vertoon van zijn ADET. De omstandigheid dat verzoeker een geldige ADET heeft – waarvan hij blijkens de informatie in de bestreden beslissing een duplicaat kan aanvragen – en een actieve AMKA zou moeten kunnen bekomen, houdt evenwel niet *ipso facto* in dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend kan en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

4.2.9.4. De Raad onderstreept dat verzoekers minderjarigheid maakt dat van hem niet dezelfde inspanningen als van een meerderjarige begunstigde van internationale bescherming kan worden verwacht om zijn levensomstandigheden in Griekenland te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Er kan van verzoeker niet op dezelfde manier worden verwacht dat hij zelfstandig in staat is om doorgedreven pogingen te ondernemen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. Verzoekers ervaringen in Griekenland moeten dan ook in het licht van deze omstandigheid worden bekeken.

4.2.9.5. De Raad stipt vooreerst aan dat uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft gemotiveerd aan de hand van de individuele omstandigheden van verzoekers meerderjarige broer, waarbij enkel *in fine* van de bestreden beslissing wordt verwezen naar "*de specifieke situatie van uw jongere broer M.A.*". Dit leidt tot een bijzonder onzorgvuldige analyse van de huidige situatie, waarbij – onder meer – wordt verwezen naar het gebrek aan initiatieven om tewerkstelling (al dan niet via de informele economie) en huisvesting te vinden. Dergelijke afwegingen houden onvoldoende rekening met verzoekers individuele situatie, met name de situatie van een NBMV die ten tijde van zijn verblijf in Griekenland dertien jaar oud was. Er blijkt niet dat bij deze beoordeling afdoende rekening werd gehouden met de omstandigheid dat van verzoeker niet op dezelfde manier kan worden verwacht dat hij zelfstandig in staat is om doorgedreven pogingen te ondernemen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren.

4.2.9.6. Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat hij slechts zeer beperkte ondersteuning kreeg in het uitoefenen van zijn rechten en voordelen in Griekenland, verbonden aan zijn beschermingsstatus, door de Griekse autoriteiten. Verzoeker verklaart in het opvangcentrum te hebben moeten verblijven in een vuile kamer (NPO, p.11). Hij werd er gepest door andere verzoekers en er verbleven ook meerderjarigen die zich voordeden als minderjarigen (NPO, p.11). Hij verklaart dat er geen activiteiten werden georganiseerd en dat hij er ook niet de mogelijkheid had om Grieks te leren (NPO, p.11). Hij verklaart er geen assistent te hebben gekregen, maar kan zich enkel een grote politieman herinneren (NPO, p.11). Hij verklaart dat er wel organisaties actief waren, maar deze geen contact hadden met de kinderen en niets zeiden (NPO, p.12). Hij verklaart geen voogd toegewezen te hebben gekregen en ook geen advocaat (NPO, p.12). Hij stelt ook nooit naar school te zijn gegaan in Griekenland (NPO, p.15). De Raad merkt hierbij op dat uit de landeninformatie blijkt dat de levensomstandigheden in de zogenaamde "*safe zone*" voor NBMV – de gesloten opvangcentra voor minderjarigen – zeer schrijnend zijn. In oktober 2024 heeft het EHRM Griekenland veroordeeld voor schendingen van artikel 3 van het EVRM, met betrekking tot de behandeling van 7 NBMV in Samos. In mei 2025 heeft het EHRM voorlopige maatregelen toegekend in de zaak van 45 NBMV, die in *de facto* detentieomstandigheden verbleven in de "*safe zone*" in Samos, waar zij geen toegang hadden tot onderwijs of enige andere vorm van activiteiten, evenals medische

aandoeningen kregen vanwege de onhygiënische omstandigheden en het gebrek aan basis hygiëneproducten en propere kleren (zie “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p.22-23). Ter de terechtzitting verklaart verzoeker dat zijn meerderjarige broer – nadat ze werden erkend als vluchteling – hem heeft gezegd om weg te gaan uit het opvangcentrum voor minderjarigen en met hem mee te gaan. De Raad merkt op dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting niet kan blijken dat hij voor deze beslissing op enige wijze werd begeleid of gedegen werd geïnformeerd omtrent de gevolgen hiervan. Het verlaten van een opvangstructuur voor minderjarigen is immers niet noodzakelijk in het beste belang van een minderjarige, ook al is deze vragende partij, waarbij een ander opvangcentrum niet noodzakelijk is aangepast aan de noden van een NBMV – ook al waren de omstandigheden in de “safe zone” ook geenszins toereikend – en dit eveneens gevolgen met zich kan meebrengen, bijvoorbeeld naar de mogelijkheden om in een specifiek voor minderjarigen voorzien opvangcentrum te kunnen verblijven na ontvangst van beslissing inzake de internationale bescherming.

4.2.9.7. De commissaris-generaal verwijst in de bestreden beslissing naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat minderjarige verzoekers om internationale bescherming in Griekenland toegang zouden hebben tot een voogd. Uit zijn verklaringen blijkt echter niet dat verzoeker hier toegang toe had, laat staan dat deze de nodige begeleiding aan verzoeker zou hebben gegeven. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier, kan de Raad ook niet afleiden of verzoeker een gemandateerde voogd werd toegekend. Uit de verklaringen van verzoeker kan blijken dat hij in Griekenland volledig afhankelijk was van zijn broer. Ook in de bestreden beslissing schuift de commissaris-generaal verzoekers broer naar voor als een ondersteunend netwerk voor verzoeker. De broer van verzoeker is echter tezamen met verzoeker aangekomen in Griekenland. Er blijkt uit niets dat verzoekers broer een stabiele woon- en werksituatie in Griekenland heeft. Verder kan niet worden ingezien hoe verzoekers broer geschikt zou zijn om hem volwaardig te ondersteunen in het dagelijkse leven en de administratie in Griekenland, toegespitst op NBMV. Uit de omstandigheid dat verzoekers meerderjarige broer desgevallend in staat kan worden geacht om zichzelf staande te houden in Griekenland, kan nog niet blijken dat hij een voldoende ondersteunend netwerk zou vormen voor verzoeker. De Raad kan zich dan ook niet schragen achter de beoordeling van de commissaris-generaal dat verzoeker, tezamen met zijn broer, voldoende autonoom en zelfredzaam moet worden geacht. Wat betreft de verwijzing naar de Griekse wet dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen, acht de Raad het – rekening houdend met bovenstaande landeninformatie – aannemelijk dat het voor verzoeker praktisch niet mogelijk zou zijn geweest om daadwerkelijk toegang te krijgen tot scholing. Hierboven werd reeds vastgesteld dat er bureaucratische en administratieve moeilijkheden zijn om de kinderen in te schrijven in publieke scholen; dat de voorbereidende taallessen weliswaar bij wet zijn voorzien, doch in de praktijk moeizaam lopen en dat, in het bijzonder NBMV, weinig naar school gaan. De landeninformatie, waarnaar in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, doet hier niet anders over denken. Het betreft met name voornamelijk algemene informatie omtrent de voorziene mogelijkheden, zonder dat ook *in concreto* wordt ingegaan op de eigenlijke vertaling van het voorziene beleid naar de dagdagelijkse praktijk. Wat betreft de verwijzing naar “een actief en goed werkend mechanisme” om minderjarigen toegang te geven tot veilige accommodatie in Griekenland, verwijst de Raad naar de hierboven weergegeven informatie omtrent de specifieke opvangfaciliteiten voor minderjarigen, doch brengt ook in herinnering dat volgens het GSVPIP 641 aanvragen van een totaal van 2606 aanvragen, zijnde ongeveer 25 %, niet werden voltooid.

4.2.9.8. Waar de commissaris-generaal in zijn beslissing nog aangeeft dat nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen, merkt de Raad op dat deze beoordeling onvoldoende rekening houdt met verzoekers individuele situatie, met name de situatie van een NBMV die ten tijde van zijn verblijf in Griekenland dertien jaar oud was. Er blijkt niet dat bij deze beoordeling afdoende rekening werd gehouden met de omstandigheid dat van verzoeker niet op dezelfde manier kan worden verwacht dat hij zelfstandig in staat is om doorgedreven pogingen te ondernemen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De commissaris-generaal verwijst nog naar huisvestings- en ondersteuningsmaatregelen geboden door het Helios Junior programma, doch uit een raadpleging van de in voetnoot 56 werkende hyperlink van de door de commissaris-generaal neergelegde COI Focus “*Griekenland: Helios+ en Helios Junior*” blijkt evenwel dat het IOM een officiële aankondiging heeft gemaakt, dat doorverwijzingen en registraties voor statushouders in het Helios Junior project zijn gestopt sinds 31 januari 2026. Het project zal verder worden geïmplementeerd tot de voorziene einddatum met de reeds ingeschreven statushouders, maar er worden geen nieuwe registraties aangenomen (“*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*”, 17 september 2025, Cedoca, p. 14, met verwijzing naar de werkende hyperlink in voetnoot 56). Er kan dan ook niet blijken dat verzoeker hier dienstig beroep op zal kunnen doen bij een terugkeer naar Griekenland.

4.2.9.9. Rekening houdend met wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat verzoeker onvoldoende pogingen heeft ondernomen om zijn rechten verbonden aan zijn status in Griekenland voldoende te benutten. De Raad komt tot deze beoordeling, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van voorliggende zaak en de omstandigheid dat van een minderjarige begunstigde van internationale bescherming niet dezelfde inspanningen kan worden verwacht als van een meerderjarige begunstigde van internationale bescherming om zijn levensomstandigheden in Griekenland te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

4.2.10. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland; (ii) verzoekers kwetsbaar profiel als NBMV, op grond waarvan niet op dezelfde manier als van een volwassene kan worden verwacht dat hij zich zelfstandig kan beroepen op de uit zijn beschermingsstatus voortvloeiende rechten en voordelen; (iii) verzoekers verklaringen omtrent zijn concrete ervaringen in Griekenland; (iv) het ontbreken van een betekenisvol netwerk in Griekenland dat verzoeker in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij als NBMV na zijn terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen – acht de Raad dat er *in casu* voldoende indicaties voorliggen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland het risico loopt om terecht te komen in een situatie die de vereiste bijzonder hoge drempel van zwaarwichtigheid bereikt, dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91).

4.3. Alles tezamen genomen is de Raad van oordeel dat verzoeker voldoende elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, blijkt *in casu* aldus niet gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-753/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overweging 49-54).

4.4. Aangezien het beschermingsstatuut dat verzoeker in Griekenland werd toegekend in het voorliggende geval als niet-toereikend wordt beschouwd, dringt zich een onderzoek op naar de vraag of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst. Hierbij moet worden aangestipt dat de autoriteiten niet verplicht zijn om de vluchtelingenstatus van verzoeker te erkennen, louter op basis van de omstandigheid dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend. Wel moeten zij ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-753/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overweging 76). Om te bepalen of is voldaan aan de voorwaarden om de vluchtelingenstatus te verlenen aan een derdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend, wordt het verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordeeld en wordt met name rekening gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten alsmede de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van deze verzoeker (zie in die zin arresten van het Hof van Justitie van 25 januari 2018, F, C-473/16, EU:C:2018:36, punt 41, en 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 98).

4.5. De Raad stelt vast dat het rechtsplegingsdossier *in casu* onvoldoende elementen bevat, die hem toelaten om de actuele beschermingsnood van verzoeker ten opzichte van zijn herkomstland te beoordelen.

4.6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.7. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 februari 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

S. VANDEVORST	N. DENIES
---------------	-----------